

‘Vathis sq. ‘ Πλατεία Βάθης ‘

Epoches Art Gallery, Kifissia/Athens, Greece 2001

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ τύπος

ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 4/2/01 ΑΘΗΝΑ **Γράφει η Μάρθα Φωτοπούλου Δημοσιογράφος**

‘Αφαιρετικές γραμμές, εντυπωσιακά ώριμες’

.....**ΕΡ. Το ότι γίνετε ζωγράφος ήταν τυχαίο ή κάποιος άνθρωπος σας επηρέασε για αυτό;**

ΑΠ. Τυχαίο γεγονός θα το έλεγα, με την προϋπόθεση ότι δεν μπορώ να πω ότι στα 18 μου χρόνια επέλεξα συνειδητοποιημένα και με γνώση για την τέχνη, το να γίνω ζωγράφος. Έγινε απλά και φυσιολογικά.

ΕΡ. Πότε περίπου εμφανίστηκαν οι καλλιτεχνικές τάσεις σας;

ΑΠ. Από παιδί, όπου όλοι μου έλεγαν ότι με κάτι καλλιτεχνικό σίγουρα θα ασχοληθώ. Ευτυχώς μεγάλωσα σε ένα οικογενειακό περιβάλλον, όπου όπως σας είπα και προηγουμένως, όλα έγιναν απλά, χωρίς εξάρσεις και ‘δράματα’, όπως πιθανά σε άλλες περιπτώσεις.

ΕΡ. Ποιο ήταν το πρώτο έργο που κάνατε στη ζωή σας;

ΑΠ. Όταν ήμουν στο Δημοτικό σχολείο, το κτίριο που στεγαζόμασταν, με μία προοπτική που ακόμη και σήμερα ζηλεύω και προσπαθώ να ξαναβρώ.

ΕΡ. Όταν αρχίζετε την δημιουργική διαδικασία ενός έργου σας πως αισθάνεστε;

ΑΠ. Παράξενα. Βλέπετε η δημιουργική διαδικασία, ναι μεν ξεκινά με ένα έργο, αφορά όμως ένα σκεπτικό, μια διαδρομή που θα ακολουθήσεις για την ενόητα που σε ενδιαφέρει και προσπαθείς να φέρεις σε πέρας. Επομένως το πρώτο ή το δεύτερο έργο δεν είναι τίποτε άλλο παρά κρίκοι μιας αλυσίδας πολύ δύσκολης και πολλές φορές χωρίς το επιθυμητό αποτέλεσμα.

ΕΡ. Ποια είναι η καλύτερη στιγμή για έναν ζωγράφο, η αρχή ή το τέλος ενός έργου;

ΑΠ. Είναι αυτό ακριβώς που σας είπα πριν. Επομένως νομίζω ότι το τέλος είναι η καλύτερη στιγμή από την στιγμή που δεν σε αφήνει σε ησυχία και σαν ανακεφαλαίωση αποτελεί την αρχή ή την συνέχεια αυτού του κοπιαστικού, παράξενου ταξιδιού της καλλιτεχνικής έκφρασης.

ΕΡ. Η τέχνη είναι αναγκαία στη ζωή μας;

ΑΠ. Δύσκολο να σας πω. Εξαρτάται από το τι λέμε αναγκαίο και πως εννοούμε την τέχνη.

ΕΡ. Η άποψη σας για τη σύγχρονη Ελληνική τέχνη και τις υποδομές της (Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην Αθήνα, Συλλέκτες, Γκαλερί) ποια είναι – προς τα πού οδηγούνται τα πράγματα;

ΑΠ. Είμαι αισιόδοξος για το μέλλον και χαρούμενος για το παρόν της τέχνης που εκφράζεται στο γεωγραφικό χώρο που ζούμε.

Αποφεύγω όπως βλέπετε να χρησιμοποιήσω τον όρο Ελληνική γιατί με στενοχωρεί η αυτόματη οριοθέτηση σε τοπικό επίπεδο της ανθρώπινης έκφρασης. Οι καλλιτέχνες είναι Έλληνες. Με την δουλειά τους (πέραν των επιρροών από την τοπική πληροφορία, πράγμα λογικό και πανέμορφο) θέλω να πιστεύω ότι συμπράττουν, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο στην ‘οικουμενική’ αισθητική.

Το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην Αθήνα θα γίνει, οι Συλλέκτες που έχουμε πιστεύω ότι κάνουν κάτι πάρα πολύ σημαντικό και για τον εαυτό τους και για τους υπόλοιπους, οι δε Γκαλερί συμμετέχουν ενεργά και αρκετές από αυτές ουσιαστικά, σε αυτό που λέμε καλλιτεχνική και πνευματική ζωή της περιοχής μας.

ΕΡ. Οι εκάστοτε Δημοτικές Αρχές στην Αθήνα προσπαθούν να ομορφύνουν το περιβάλλον με εικαστικές παρεμβάσεις. Σας βρίσκει σύμφωνο αυτό;

ΑΠ. Με βρίσκει με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν γίνεται σπασμωδικά ή χωρίς κάποιο σκεπτικό. Είναι αλήθεια όμως ότι η Μεγάλη Δημοτική Αρχή ήμαστε εμείς οι πολίτες, όπου για να κρίνουμε τις οποιοσδήποτε εικαστικές παρεμβάσεις, θα έλεγα ότι καλό θα ήταν να ξεκινήσουμε τις σκέτες παρεμβάσεις στα σπίτια μας, τα μπαλκόνια μας και την χαμένη ευγένεια στη καθημερινή μας ζωή.

ΕΡ. Από τα 'Ρούχα', τα 'Χαλιά', τις 'Σημείες', το 'Πάρτι' και τα 'Sarong', σήμερα φτάσατε στη 'Πλατεία Βάθης', που είναι ο τίτλος της έκθεσης που παρουσιάζετε στην Αίθουσα Τέχνης Εποχές, στη Κηφισιά. Μιλήστε μας για αυτή τη διαδρομή.

ΑΠ. Οι ενότητες αυτές είναι οι κρίκοι, όπως σας είπα και προηγουμένως, μιας αλυσίδας-πορείας που εκφράζει εμένα και τη ζωή μου. Με το λεξιλόγιο αυτό προσπαθώ όχι τόσο να πω, όσο να ερευνήσω τον μυστηριώδη κόσμο, που δημιουργείται από την ζωγραφική. Πιστεύω ή έτσι νομίζω, ότι έκλεισε ένας κύκλος αναζήτησης με το συγκεκριμένο ύφος ή διάθεση. Σήμερα ζωγραφίζω αυτή την ενότητα με τίτλο 'Πλατεία Βάθης', αξιοποιώντας όλες τις πραγματικές ή μόνο αισθαντικές πληροφορίες αυτής της περιοχής, όπου εδώ και 10 χρόνια περίπου βρίσκεται το εργαστήριό μου. Δεν με ενδιέφερε η εικόνα, όσο η μυρωδιά και η αφή με την περιοχή που καθημερινά διασχίζω, πιάνοντας τον εαυτό μου να αποφεύγει αρκετές φορές συγκεκριμένες γωνιές, γιατί με φοβίζουν. Αυτή είναι η δουλειά μου και μέσα σε αυτήν θέλω να μεταφέρω την κλεφτή ματιά του καθ' ένα μας.